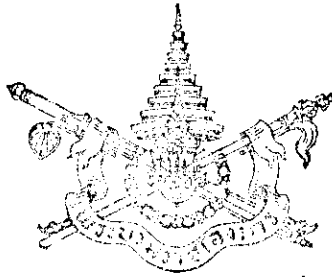

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๖๕ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๖๕ ในระหว่างเวลาที่ประเทศตกอยู่ในภาวะ
การรบหรือการสงคราม บุคคลที่รับราชการทหารหรือทำการ
เกี่ยวข้องอยู่กับราชการทหาร จะทำพินัยกรรมตามแบบที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๕๘ มาตรา ๑๖๖๐ หรือมาตรา ๑๖๖๓
ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นายทหารหรือข้าราชการฝ่ายทหาร
ชั้นสัญญาบัตรมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับกรรมการอำเภอ
บทบัญญัติวรรคก่อนให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่บุคคลที่รับ
ราชการทหารหรือทำการเกี่ยวข้องอยู่กับราชการทหารทำ

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พินัยกรรมในต่างประเทศในระหว่างที่ปฏิบัติกรเพื่อประเทศใน
ภาวะการรบหรือการสงครามในต่างประเทศโดยอนุโลม และใน
กรณีเช่นว่านี้ ให้นำทหารหรือข้าราชการฝ่ายทหารชั้น
สัญญาบัตรมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานทูตหรือ
กงสุลฝ่ายไทย

ถ้าผู้ทำพินัยกรรมตามความในสองวรรคก่อนนั้นป่วยเจ็บ
หรือต้องบาดเจ็บ และอยู่ในโรงพยาบาล ให้แพทย์แห่ง
โรงพยาบาลนั้นมอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับกรรมการอำเภอ
หรือพนักงานทูต หรือกงสุลฝ่ายไทย แล้วแต่กรณีด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี